

Inimene

Seosta kõik inimesega.

Teen, mõistan

Laps omandab kogemusi ja jõuab alles hiljem mõistmiseni.

Enne teen, siis mõistan.

Tervikult osale

Püüa liikuda tervikult osale.

Paljusus tekkis tervikust.

See tee on võimalik eriti arvutamises ja grammatikas.

Ilu

Kõik, mida öeldakse ja tehakse, peab ilus olema, olgu see kõnelemisviis või see, kuidas kirjutatakse.

Lapsel on õigus tunda: *maailm on ilus*.

Siis tahab laps oma tööd alati hoolega ja ilusasti teha ning hiljem muutub see püüdlus siiraks huviks maailma vastu.

Piltlikkus

Materjali ei esitata defineeritud mõistetena, vaid piltliku kirjeldusena.

Allikas, jõgi, kalju, puu, lill, põhjanael, tõmbumise ja tõukumise füüsika- ning keemiaseadused, isegi proosaline elu võivad muutuda sümboliks, võrdpildiks, kui õpetaja neid piltlikult kirjeldab.

Rütm

Kõigis tegemistes peab olema rütm: Nii nagu elu kulgeb vastandite vahel ning tekib korduv rütm, mis meid tervena hoiab, nii vajab laps, et õppetöös vahelduks liikumine ja rahu, kuulamine ja isetegemine, koorisrääkimine ja iseseisev töö, täielik erksus ja unelev piltidesse süüvimine.

Kunst on laste pealt näha, mida nad parajasti vajavad.

Tegelikkus

Seisa suure jõu ja kindlusega kogu elu tegelikkuses, nagu see tänapäeval on, sees.

Õpetamine ei saa olla eluvõõras.

Kõigis tegemistes tuleb juhendada tõeliselt praktilisest elust.

Tahe, fantaasia, südamesoojus, mõistus

Aeg ja keskkond püüavad last liiga kiiresti "vanaks" teha. Lapse tahet, fantaasiat ja südamesoojust tuleb arendada samavõrd kui mõistust.

"Ilu hommikuvärav"

Laps astub 2. seitsmeaastakul koos õpetajaga läbi "Ilu hommikuvärava" ja õpib *maailma tundma*. 3. seitsmeaastakul võib ta teadmise tasandilt tunnetamise tasandile tõusta, et saavutada inimese ja maailma kohta küsimusi esitades üldharidus. Õpilase kutsealane spetsialiseerumine tuleb pärast kooli, 4. seitsmeaastakus, kui algab biograafiate diferentseerumine.